

Bruksela, 22 maja 2018 r.  
(OR. en)

9120/18

WTO 134  
SERVICES 43  
FDI 28  
COMER 46

#### WYNIK PRAC

---

|          |                                                                         |
|----------|-------------------------------------------------------------------------|
| Od:      | Sekretariat Generalny Rady                                              |
| Do:      | Delegacje                                                               |
| Dotyczy: | Negocjowanie i zawieranie unijnych umów handlowych<br>– Konkluzje Rady. |

---

Delegacje otrzymują w załączeniu konkluzje Rady w sprawie negocjowania i zawierania unijnych umów handlowych przyjęte przez Radę (do Spraw Zagranicznych / Handlu) w dniu 22 maja 2018 r.

## **KONKLUZJE RADY**

### **W SPRAWIE NEGOCJOWANIA I ZAWIERANIA UNIJNYCH UMÓW HANDLOWYCH**

1. UE jest zaangażowana w solidną, skuteczną i wiarygodną politykę handlową, stojąc na straży otwartego i opartego na zasadach wielostronnego systemu handlowego. UE będzie dążyć do realizacji ambitnego programu wolnego handlu, który utrzymuje miliony miejsc pracy i przyczynia się do dobrobytu, uwzględniając oczekiwania jej obywateli w zakresie liberalizacji handlu w szybko zmieniającym się świecie. Obejmuje to potrzebę promowania wartości i standardów UE, w tym porozumienia paryskiego w sprawie zmiany klimatu, oraz potrzebę zachowania praw rządów do wprowadzania regulacji w interesie publicznym. W tym kontekście Rada zdecydowanie popiera negocjacje ambitnych, wyważonych i przynoszących wzajemne korzyści umów o wolnym handlu, zapewniając przy tym równe szanse. Rada przypomina także, że zgodnie z konkluzjami Rady Europejskiej z dnia 22 marca 2018 r. Komisja przeanalizuje, jak wzmocnić egzekwowanie zobowiązań podjętych przez państwa trzecie. Wszystkie umowy handlowe powinny być stosowane w pełni, skutecznie i w sposób niedyskryminacyjny wobec wszystkich państw członkowskich UE, co jest niezbędnym elementem procesów modernizacji tych umów.
2. Rada przyjmuje do wiadomości opinię Trybunału Sprawiedliwości 2/15 w sprawie podziału kompetencji między Unią a jej państwami członkowskimi w odniesieniu do zawarcia umowy o wolnym handlu między UE a Singapurem. Rada przypomina także o pakiecie handlowo-inwestycyjnym Komisji, w tym o komunikacie Komisji pt. „Zrównoważona i postępową polityka handlowa w celu wykorzystania możliwości płynących z globalizacji”.

3. Rada odnotowuje, że w przyszłości Komisja zamierza zalecać projekt wytycznych negocjacyjnych dotyczących umów o wolnym handlu obejmujących wyłączne kompetencje UE, z jednej strony, i oddzielnych mieszanych umów inwestycyjnych, z drugiej strony, z myślą o wzmocnieniu pozycji UE jako partnera w negocjacjach. Do Rady należy decyzja o tym, czy na tej podstawie rozpocząć negocjacje. Podobnie to Rada decyduje, indywidualnie w każdym przypadku, o rozdzieleniu umów handlowych. W zależności od ich treści układy o stowarzyszeniu powinny być mieszane. Obecnie negocjowane umowy, tzn. z Meksykiem, Mercosurem i Chile, pozostaną umowami mieszanymi.
4. Negocjowanie wyłącznie unijnych umów handlowych nie powinno prowadzić do utraty pozycji negocjacyjnej UE w celu uzyskania ambitnych niezależnych umów inwestycyjnych. Należy na jak najwcześniejszym etapie analizy zakresu umowy dokonać pierwszej refleksji w Radzie na temat potrzeby wypracowania zasad dotyczących ochrony inwestycji z danym partnerem negocjacyjnym. Unijne umowy inwestycyjne powinny w razie konieczności co do zasady być negocjowane równolegle do umów o wolnym handlu.
5. Jeżeli chodzi o przyszłe negocjacje handlowe z Australią i Nową Zelandią, Rada odnotowuje, że w tych dwóch konkretnych przypadkach Komisja nie przedstawiła wraz z zaleceniami, które zaproponowała w sprawie negocjacji umów o wolnym handlu, zaleceń dotyczących wytycznych negocjacyjnych w sprawie umów inwestycyjnych. Rada uważa, że nie powinno to stanowić precedensu na przyszłość.
6. Rada oczekuje na podpisanie umowy o partnerstwie gospodarczym z Japonią po przyjęciu stosownych decyzji Rady. W międzyczasie Rada wzywa Komisję do dalszych negocjacji z Japonią w sprawie oddzielnej umowy inwestycyjnej. Rada analizuje odrębne umowy w sprawie handlu i inwestycji z Singapurem, zaproponowane przez Komisję, z myślą o jak najszybszym przyjęciu decyzji w sprawie ich podpisania.

7. Rada powinna być w pełni informowana przez Komisję i powinna być należycie konsultowana na wszystkich etapach procesu negocjowania umów o wolnym handlu, mianowicie od analizy ich zakresu aż do momentu po osiągnięciu porozumienia co do zasady, w tym w przypadku umów wchodzących całkowicie w zakres kompetencji UE. Rada podejmuje decyzje w sprawie podpisania i zawarcia umów; proces ten umożliwia rządów państw członkowskich prowadzenie konsultacji ze swoimi parlamentami narodowymi i innymi zainteresowanymi stronami. W konsekwencji w przypadku umów o wolnym handlu wchodzących w całości w zakres kompetencji UE, które są zatwierdzane na szczeblu UE i nie wymagają ratyfikacji przez państwa członkowskie, role Rady i Parlamentu Europejskiego zapewniają legitymację i inkluzywny charakter procesu ich przyjmowania. Umowy inwestycyjne, które obejmują obszary kompetencji dzielonej, będą nadal wymagały zatwierdzenia na szczeblu UE, a także ratyfikacji na szczeblu krajowym. W przypadku bieżących negocjacji umów handlowych Rada będzie regularnie omawiać i podsumowywać postępy negocjacji i może w razie potrzeby rozważyć możliwość dokonania przeglądu wytycznych negocjacyjnych.
8. Rada uważa, że parlamenty państw członkowskich, a także społeczeństwo obywatelskie i inne zainteresowane strony, powinny być należycie informowane od początku procesu przygotowywania się do negocjacji umów handlowych. Państwa członkowskie powinny zatem w dalszym ciągu angażować odpowiednio swoje parlamenty i zainteresowane strony, zgodnie z ich odpowiednimi procedurami krajowymi. Bardziej ogólnie Rada ponownie podkreśla wagę, jaką przywiązuje do uwzględniania obaw i oczekiwań obywateli, i uznaje potrzebę ciągłego informowania obywateli na temat postępów w zakresie negocjowanych umów handlowych i ich treści, co służy wzmocnieniu legitymacji i inkluzywnego charakteru unijnej polityki handlowej. Rada odnotowuje środki Komisji dotyczące informacji i przejrzystości i zachęca Komisję i państwa członkowskie do dalszej intensyfikacji działań na rzecz ciągłego i odpowiedniego informowania zainteresowanych stron. W tym kontekście Rada przypomina, że podała także do wiadomości publicznej szereg wytycznych negocjacyjnych. Taka decyzja należy wyłącznie do Rady, w zależności od konkretnego przypadku.

9. Ponadto w poszanowaniu zasad głosowania mających zastosowanie na mocy Traktatów Rada będzie nadal dążyć do uzyskania jak najszerszego konsensusu w celu zapewnienia, aby interesy i obawy wszystkich państw członkowskich były odpowiednio uwzględniane w umowach handlowych.
-